

ΝΕΟΣ «ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» ΕΞΕΛΕΓΗ Ο ΑΠΟ «ΘΗΒΩΝ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ»

λύπη γιατί χάνουμε από κοντά μας έναν άξιο, ακούραστο και σεπτό ιεράρχη (τον ποιμέναρχη μας) και από την άλλη, μεγάλη χαρά και ικανοποίηση διότι εξελέγη στην θέση του αρχιεπισκόπου Αθηνών (ο δικός μας άνθρωπος – ο Μητροπολίτης μας).

Ο νέος Αρχιεπίσκοπος, ο από Θιβών Ιερώνυμος, εξελέγη στην δεύτερη ψηφοφορία με 45 ψήφους έναντι 27 ψήφων που έλαβε ο Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης Ευστάθιος, ενώ βρέθηκαν και 2 λευκά. Η όλη διαδικασία διεξήχθη σε ήρεμο και ενωτικό κλίμα, ενώ ενωτικές ήταν και οι δηλώσεις των ιεραρχών.

Μετά το πέρας της εκλογικής διαδικασίας και αφού ο γραμματέας της ψηφοφορίας Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος διάβασε την απόφαση της εκλογής, ο νέος Αρχιεπίσκοπος στο μήνυμά του ευχαρίστησε τον Θεό και τους Αρχιερείς αποδεχόμενος με αυτό τον τρόπο την θέση του Αρχιεπισκόπου. Στην συνέχεια συνοδεύμενος από Αρχιερείς, Ιερείς αλλά και πλήθος κόσμου που φώναζε «άγιος», κατευθύνθηκε στα γραφεία της Αρχιεπισκοπής από όπου και δέχτηκε τις ευχές όλων των παρευρισκομένων. Ακολουθεί τρισάγιο στο πρώτο νεκροταφείο από τον κ. Ιερώνυμο για τον μακαριστό Χριστόδουλο και αναχώρηση για την Ιερά Μονή Οσίου Λουκά στην Λειβαδεία όπου είχε διατελέσει ηγούμενος επί σειρά ετών.

Μια από τις πρώτες δηλώσεις του νέου Αρχιεπισκόπου, η οποία πραγματικά αναδεικνύει τα ιδιαίτερα πνευματικά του χαρίσματα ήταν η φράση: «σε όποια θέση όσο υψηλή και αν είναι, μας τοποθετήσει η εκκλησία πρέπει να ξέρουμε ότι αρχηγός μας είναι ο Χριστός».

Ο νεοεκλεγείς Αρχιεπίσκοπος, ο από Θιβών και Λειβαδείας Ιερώνυμος κατά κόσμον (Ιωάννης Λιάπης) γεννήθηκε στα Οινόφυτα Βοιωτίας το 1938. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής σχολής του τμήματος Αρχαιολογίας και της Θεολογικής σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ διετέλεσε υπό-

τροφος του Ι.Κ.Υ στις βυζαντινές σπουδές. Μετέβη για μεταπτυχιακές σπουδές στο Gratz της Αυστρίας και στο Regensburg και το Μόναχο της Γερμανίας. Εργάστηκε ως Πανεπιστημιακός βοηθός στην Αρχαιολογική εταιρία στην Αθήνα δίπλα στον Ορλάνδο και ως φιλόλογος στην Λεόντειο σχολή της νέας Σμύρνης, στο 9ο νυκτερινό γυμνάσιο Αθηνών, καθώς και στο γυμνάσιο της Αυλώνας. Ένας άνθρωπος με ευρεία θεολογική κατάρτιση αλλά και θύραθεν παιδεία, γνώστης του ελληνικού πολιτισμού που εγκαταλείπει την πανεπιστημιακή του καριέρα μετά την ένταξή του στον ιερό κλήρο.

Υπηρέτησε ως πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Θιβών και Λειβαδείας, ως ηγούμενος των Ιερών Μονών Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σαγματά και του Οσίου Λουκά, ως γραμματέας και κατόπιν Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Το 1981 εξελέγει παμψηφεί Μητροπολίτης Θιβών και Λειβαδείας. Συμμετείχε στις επιτροπές Εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, Εκκλησιαστικής περιουσίας, Σχέσεων Εκκλησίας- Πολιτείας, υποτροφιών και εργάστηκε ως αντιπρόεδρος του ραδιοφωνικού σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος. Υπήρξε μέλος μικτών επιτροπών Πολιτείας και Εκκλησίας για την μελέτη θεμάτων που αφορούσαν την μοναστηριακή περιουσία αλλά και την Εκκλησιαστική εκπαίδευση και τέλος πρόεδρος της επιτροπής διαλόγου Κοινωνίας-Εκκλησίας.

Με την συνεχή φροντίδα του και το ενδιαφέρον του αναπαλαιώθηκαν, επανδρώθηκαν και λειτουργούν έξι ανδρικές Ιερές Μονές και δεκαεπτά γυναικείες. Στο συγγραφικό του έργο συγκαταλέγονται πολλά άρθρα, μελέτες και βιβλία θεολογικού, κοινωνικού και ιστορικού περιεχομένου. Ένα από τα έργα του με τίτλο «μεσαιωνικά μνημεία της Ευβοίας» βραβεύτηκε το 1970 με πρώτο βραβείο από την Ακαδημία Αθηνών. Το 2006 εξεδόθη ο πρώτος από τους τρεις τόμους του έργου του με τον τίτλο «Χριστιανική Βοιωτία».

Σε ότι αφορά το κοινωνικό του έργο ξεχωρίζουν, μεταξύ των άλλων, η δημιουργία οικοτροφείων, ορφανοτροφείου με μορφή ανάδοχης οικογένειας, στέγες ηλικιωμένων, κέντρου πρόληψης για τα ναρκωτικά, συσσίτια απόρων, κέντρο ιστορικών και αρχαιολογικών ερευνών, ενώ ως πρώην εκπαιδευτικός έχει αναπτύξει μια ιδιαίτερη σχέση με την εκπαιδευτική κοινότητα της Βοιωτίας. Με πρωτοβουλία του ιδρύθηκε και λειτουργεί το κέντρο ερευνών της ιστορίας και του πολιτισμού της Βοιωτίας. Επίσης φρόντισε περαιτέρω για την δημιουργία και λειτουργία ενοριακών πνευματικών κέντρων στις περισσότερες των ενοριών της Μητροπόλεως του καθώς και προτύπων κατασκευαστικών εγκαταστάσεων στον Παρνασσό. Μεγάλη τέλος ήταν η συμμετοχή του στην ματαίωση των σχεδίων των μαρτύρων του ιεχωβά για την λειτουργία διεθνούς χιλιαστικού κέντρου στην επαρχία της Θήβας (περιοχή Ελαιώνας) και την αξιοποίηση στη συνέχεια των εγκαταστάσεων αυτών για την λειτουργία εθνικού κέντρου απεξάρτησης.

Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στη θεμελίωση του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ της ενορίας μας που θεμελίωσε, την 13ην Νοεμβρίου 2005, ο νυν ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ Κ.Κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, με τις ευλογίες του οποίου, και το ανύστακτο ενδιαφέρον του, πλησιάζουμε προς την αποπεράτωσή του.

Ευχόμαστε ολόψυχα στον νέο προκαθήμενο της Εκκλησίας της Ελλάδος, υγεία, δύναμη, μακροήμερευση και κάθε επιτυχία στο έργο του, μια και ως πηδαλιούχος της κιβωτού της Ελλαδικής Εκκλησίας, θα κληθεί να αντιμετωπίσει προβλήματα που θα αφορούν τόσο στην πνευματική καθοδήγηση των μελών της εκκλησίας όσο και προβλήματα που θα έχουν να κάνουν με το ιεραποστολικό αλλά και κοινωνικό έργο αυτής. «ΑΞΙΟΣ».

Εγγραφα στο Λεοντάρι Θιβών Βοιωτίας, την 29ην μηνός Φεβρουαρίου, το σωτήριον έτος 2008

ΑΓΓ. Ζ. ΜΑΡΙΝΗΣ

Το Σάββατο το βράδυ 26-1-2008 στην ταβέρνα του Φουντά, στο χωριό μας έγινε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίττας, από τον υπό ίδρυση ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΩΝ. Η προσέλευση του κόσμου ξεπέρασε κάθε προσδοκία, η ταβέρνα γέμισε ασφυκτικά και το γλέντι όχι μόνο άναψε γρήγορα, αλλά αν δεν έβγαине ο ήλιος δεν θα σταμάταγε. Παρόντες κυρίως οι νέοι και οι νέες του χωριού, που κυριολεκτικά έδωσαν άλλη πνοή στην «σύναξη αυτή...». Εκπλήξη ήταν η λαχειοφόρος αγορά με τα πολλά δώρα που κληρώθηκαν. Οι πίττες ήταν προσφορά της αγαπητής μας

ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΩΝ

φουρνάρισσας Βάσως Γεωργίου, αλλά και της Αρτοποιίας Παπασπύρου. Δώρο είχε και η Εφημερίδα μας. Ευχαριστές ήταν οι παρουσίες των Υπ. Βουλευτών κ. Βαγιάνου και Τσόνου του ΠΑΣΟΚ, αλλά και του Αντιδημάρχου μας κ. Χαρίτου Πετρούλια, καθώς και της προέδρου του Σ. Γυναικών κ. Π. Μάργα.

Αυτό που τονίστηκε είναι ότι σκοπός του συλλόγου είναι το δέσιμο με την πατρώα γη, η με κάθε τρόπο προσφορά στον τόπο, που περνάει και μέσα από την συνεργασία με όλους του φορείς, αρκεί να κοιτάμε μπροστά και σε ότι μας ενώνει. Ευχόμαστε ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, μπράβο στα παιδιά και του χρόνου.

Νικόλαος Ι. Δημητρίου

Η μάχη
στο Δήλιο

σελ.
3,4

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΤΟ 2007

Κοριτσάκι απέκτησαν οι Δημήτριος Σελιανίτης και η Νικόλαου Δημήτρα, την 29-12-2007.

Να τους ζήσει και να είναι καλορίζικο.

ΒΑΠΤΙΣΤΗΚΑΝ

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΤΟ 2007

– ΗΛΙΑΣ Δημητρίου του Γεωργίου και της Μαρίας.

– ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Κατσιπόδη του Ιωάννη και της Αθηνάς.

– ΓΕΩΡΓΙΑ Κατσιπόδη του Ιωάννη και της Αθηνάς.

Τους ευχόμαστε καλορίζικοι και να είναι καλοί/ές Χριστιανοί.

ΓΑΜΟΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΤΟ 2007

– Η ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ του Ιωάννη και της Αγγελικής με τον Δημήτριο Σελιανίτη από τις Θεσπίες.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΤΟ 2007

– Αθανασίου Νικόλαος του Ηλία (Ετ. γεν. 1950)

– Κόλλιας Θεμιστοκλής του Σπυρίδωνα (Ετ. γεν. 1916)

– Σπανού Μαργαρίτα του Παναγιώτη (Ετ. γεν. 1907)

– Κόλλιας Ηλίας του Κωνσταντίνου (Ετ. γεν. 1916)

– Μπόγρη Βασιλική του Γεωργίου (Ετ.γεν. 1917)

– Σπύρου Χριστόδουλος του Κωνσταντίνου (Ετ. γεν. 1921)

– Γεωργίου Αικατερίνη του Ηλία (Ετ. γεν. 1952)

– Βενιζέλος Γεώργιος του Αθανασίου (Ετ. γεν. 1940)

– Παύλου Ελένη του Λουκά (Ετ. γεν. 1906)

– Πιλιπής Γεώργιος του Λουκά (Ετ. γεν. 1946)

– Βρακά Μάρω του Ζωγράφου (Ετ. γεν. 1930)

– Σπύρου Σπύρος του Ιωάννη (Ετ. γεν. 1917)

Ας είναι αιωνία τους η μνήμη, στη μνήμη του Θεού.

ΚΑΣΚΑΒΕΛΙΟΤΙΚΑ

Γράφουν οι κασκαβελίος και αταίριαστος

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΚΟΛΛΙΑΣ

Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στον επί έξι συναπτά έτη επίτροπο, αγαπητό Μιχάλη. Ήταν χρόνια δημιουργικά για τον ναό και την ενορία, διότι θεμελιώθηκε και σχεδόν ολοκληρώθηκε το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, αντικαταστάθηκε το καλοριφέρ και η κεραμοσκεπή στην εκκλησία καθώς και έγιναν πολλά μικρά έργα. Η συμβολή όλων των μελών του εκκλησιαστικού συμβουλίου ήταν καθοριστική, καθώς και του Μιχάλη.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΓΡΙΛΛΙΑΣ

Κάθε επιτυχία που σημειώνει κάθε νέος Λεονταρίτης, σε οποιοδήποτε τομέα της ζωής του, μας γεμίζει χαρά, ικανοποίηση και μας κάνει περήφανους. Η χαρά του και χαρά της οικογένειάς του είναι και χαρά μας. Αυτό διότι η πρόοδος του ενός θα φέρει την πρόοδο και των υπολοίπων μέσα από την ευγενή άμιλλα. Έτσι χαρήκαμε πολύ με την κατάκτηση του πτυχίου του με άριστα από το ΤΜΗΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, του Χρίστου Γρίλλια του Δημητρίου και της Αναστασίας Τοπάλογλου, διότι «εκ Λεονταρίω ορμώμενος», «εις τας επιστήμας της ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ πτυχιούχος ενεκρίθη». Σημαντικό είναι ότι άλλος ένας νέος του χωριού μας, συνεχίζει την παράδοση που έχει το Λεοντάρι να βγάζει επιστήμονες. Χρίστο, σου αξίζουν πολλά μπράβο και συγχαρητήρια. Σου ευχόμαστε, Καλή Σταδιοδρομία, Υγεία και να μην ξεχάσεις ποτέ τον τόπο και τους ανθρώπους του, που μεγάλωσες και τώρα σε καμαρώνουν.

Μπράβο, Χρίστο! και εις ανώτερα.

ΔΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΠΑΥΛΟΥ

Ένας λαμπρός Λεονταρίτης επιστήμονας τις μέρες που πέρασαν κέρδισε τα φώτα της δημοσιότητας. Είναι ο Δρ. Άλεξ Παύλου, του Κωνσταντίνου και της Ειρήνης, εγγονός του Μπαρμπα – Αλέκο. Με σπουδές στο εξωτερικό, στην ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ & ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ. Ήταν μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής, Ομιλητής και Προεδρείο, στο 4 ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ, που έγινε στο ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ 2-3/2/2008. Συμμετοχή στο συνέδριο είχαν εξέχουσες προσωπικότητες, όπως ο Νομπελίστας Μάρτιν Έβανς και ο γνωστός καρδιοχειρουργός Γιακούμπ.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ

Γκιζιώτης Παύλος τ. Γρηγορίου50 Ευρώ
Δημητρίου Φιλόλαος τ. Δημητρίου50 Ευρώ
Κιούση Αλεξάνδρα τ. Ιωάννου50 Ευρώ
Χατζής Παναγιώτης τ. Μιχάηλ50 Ευρώ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Θεέ μου, μάθε με να εκμεταλλεύομαι το χρόνο που μου δίνεις και να τον χρησιμοποιώ καλά, χωρίς ν' αφήνω να χάνεται τίποτε απ' αυτόν.

Μάθε με να προβλέπω, χωρίς να ανησυχώ.

Μάθε με να κερδίζω από τα περασμένα σφάλματα χωρίς ν' αφήνομαι στις τύψεις.

Μάθε με να φαντάζομαι το μέλλον ξέροντας ότι δεν θα είναι ακριβώς όπως το φαντάζομαι.

Μάθε με να ενεργώ χωρίς να βιάζομαι και να σπεύδω χωρίς βιασύνη.

Μάθε με να κλαίω για τα λάθη μου, χωρίς να πέφτω σε απόγνωση.

Μάθε με να συνδέω την ηρεμία με τον ενθουσιασμό, το ζήλο με την ειρήνη.

Βοήθα με όταν αρχίζω, γιατί τότε είμαι αδύναμος.

Φύλαγε την προσοχή μου όταν εργάζομαι.

Και, κυρίως, γέμισε Σὺ ο ίδιος τα κενά των έργων μου.

ΤΑΣΟΥΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ-ΦΥΣΕΚΗ

3/2/2008

Στο 40ήμερο μνημόσυνο της Κων/νας συζ. Κων. Πανταζή

- Καλό ταξίδι ακριβή ξαδέλφη Κωνσταντίνα με τη λουλούδινη καρδιά με γιασεμί και κρίνα.
- Καλό ταξίδι δέσποινα στου πεπρωμένου δώμα και νάναι πάντα ελαφρύ του Λιονταρίου χώμα.
- Στο κατευόδιο κορφή τη δίνη να δαμάσεις το πονεμένο σου κορμί στη γη να ξεκουραστείς.
- Να πας σε τόπο χλοερό, σε ήσυχο λιμάνι εκεί που μπόρα δεν χωρεί και στρόβιλος δεν πιάνει.
- Δεν είναι μόνο η τελευταία για κάποιο παλικάρι που λεν τραγουδι θλιβερό στη λεβεντιά και χάρη, αλλά και στη καλή κυρά που έζησε με κύρος με καλοσύνη με τιμή στην οικογένεια ήρωας.
- Του ήλιου την ανατολή ακολουθεί η δύση και του ανθρώπου η ζωή μια μέρα αυτή θα σβήσει.
- Είν' απαράβατος κανών που δέχεται η πλάση ώστε ο αναστεναγμός εν τέλει να κοπάσει.
- Δεν έχει η λέξη υπερβολή αλλ' είναι η ουσία που την μορφή σου οδηγεί προς την αθανασία.
- Μνήμη καλή, μνήμη σεμνή, αγνή κι αγαπημένη τ' Αριστοτέλη το ρηθέν είναι αυτό που μένει
- Στον Κώστα, στα τρία παιδιά στην όμορφη παρέα στα εγγονάκια τα καλά που πέρανες την ωραία, και σφυρηλάτησες γερά στην προκοπή με πάθος μ' αξίες και με αρετές ως στις ψυχές το βάθος.
- Το πνεύμα σου Κωνσταντίνα να πνέει μ' αρμονία σαν πεταλούδα ανάλαφρα κι η μνήμη αιωνία.

Αντ. Χρ. Δημητρίου

ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

ΚΑΔΜΟΣ, 16-10-1911

«Τραυματισμός

Την 9ην τρέχοντος μηνός εν Κασκαβελίω του Δήμου Θεσπιών και εντός του ναού του Προφήτου Ηλία ο Α.Α. ε-
πυροβόλυνε ανεπιτυχώς κατά τε του Ιερέως του ανωτέρου χωρίου Παπακωνσταντίνου Βρακά και του Διαμαντή Παύλου καθ' ην στιγμήν εγένετο η στέψις τούτου, η δε σφαίρα διελθούσα επέτυχεν την εικόνα της Παναγίας ην και ετραυμάτισε. Και ο λόγος διότι επρόκειτο και ο δράστης να τελέση τούς γάμους του, και διότι υπάρχει πρόληψις ότι εκείνος του οποίου η στέψις θα γίνει δευτέρα αποθνήσκει. Ο δράστης συνελήφθη και απεστάλη εις Λιβαδειάν».

ΚΑΔΜΟΣ, 6-3-1940

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσεν εν νεαρωτάτη ηλικία εν Λεονταρίω η Ασπασία Ιωαν. Χατζή αδελφή του εν Αθήναις καθηγητού κ. Παναγιώτη Χατζή.

Του τόσον καιρίως πληγέντας οικείους συλλυπούμεθα θερμώς.

ΚΑΔΜΟΣ, 10- 2-1941

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Τάκης Αναστασίου οδοντίατρος εβάπτισε εν Λεονταρίω το αγοράκι του κ. Θεοδώρου Δημητρίου ονομάσας αυτό Χαράλαμπον.

Εις τους γονείς και αναδόχους ευχόμεθα να τους ζήσουν.

Σταχυολόγηση:

Παναγιώτης Γεωργίου, Κατερίνα Δημητρίου & Νικόλαος Δημητρίου

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 007,

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007 ΚΑΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008 Ημ. Κυκλ. (29-02-2008),

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ-ΤΙΜΗ 0,01 ΕΥΡΩ

ΙΔΡΥΤΗΣ – ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΕΔΡΑ: Καλλιστράτους 54,

ΤΚ. 15771, Ζωγράφου,

τηλ. 210 7754441, 22620 65797, 6974191736.

Email: kaskaveli1@yahoo.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ : Νικόλαος Ι. Δημητρίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία

Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν οι:

Δημητρίου Νικόλαος τ.Ι. Φροσυνός Ιωάννης

τ. Ηλία, Κούλα Κόλλια, Ελένη Λιούση,

Πανταζής Ιωάννης, Παναγιώτης Γεωργίου,

Κατερίνα Δημητρίου, Δημήτριος Γ. Κόλλιας,

Ελένη Σπύρου, Αγγελής Ζ. Μαρίνης,

Τασούλα Φυσεκή-Δημητρίου.

Πολύτιμη ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν, γι' αυτό και τους ευχαριστούμε οι:

Ο ιερέας του χωριού μας Παπαγιάννης

Αθανασίου, η γραμματέας του χωριού μας

Σωτηρία Κόλλια και οι Στέφανος Γρίλλιας,

Δημήτριος Γρίλλιας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ. Ζώρζος

Μεσολογγίου 10, τηλ. 210 3301600

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΟΙΩΤΙΑ
ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΔΗΛΙΟΥ

Στη μάχη στο Δήλιο (424 π.χ.), που έγινε κατά την διάρκεια του αδελφοκτόνου Πελοποννησιακού πολέμου οφείλει το όνομα το χωριό μας. Στο Δήλιο οι Θεσπιείς είχαν τους περισσότερους νεκρούς από κάθε άλλη Βοιωτική πόλη. Για να τους τιμήσουν, ύψωσαν ταφικό μνημείο, το «ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ», και τοποθέτησαν στην βορινή πλευρά του περιβόλου που το όριζε ένα ΛΙΟΝΤΑΡΙ. Σπαράγματα του λέοντος καθώς και κτερίσματα από το ταφικό μνημείο σώζονται στο Μουσείο της Θήβας. Στο σημείο του ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΥ σήμερα υπάρχει μόνο το βάδριο. Την μάχη του Δηλίου, με εμπεριστατωμένο επιστημονικό τρόπο μας παρουσιάζει στο άρθρο που ακολουθεί ο Λεονταρίτης, Σχης ΠΒ Δημήτριος Γ. Κόλλιας.

Οι Αθηναίοι μετά την αποτυχημένη προσπάθεια ελέγχου του Ισθμού και αποκοπής των Πελοποννησίων από τους συμμάχους των Βοιωτών (επιχειρήσεις στη Μεγαρίδα) δεν εκάμφθησαν.

Η αποτυχία αυτή δε μείωσε καθόλου την πολεμική ορμή των Αθηναίων, όπως δεν έφθειρε και τις δυνάμεις τους. Η αθηναϊκή ηγεσία επανέλαβε αμέσως την προσπάθειά της να δώσει ένα αποφασιστικό χτύπημα στη στεριά και να δέσει εκτός μάχης τον δεύτερο από τους μεγάλους αντιπάλους της Βοιωτίας.

Και στη Βοιωτία οι δημοκρατικοί, που ήταν έξω από την κυβέρνηση της χώρας, ήλθαν σε συνεννόηση με τους Αθηναίους, που δέχθηκαν να τους βοηθήσουν και να εγκαθιδρύσουν δημοκρατικά καθεστώτα.

Οι Αθηναίοι στρατηγοί σχεδίασαν μια συγκλίνουσα επίθεση από τρεις πλευρές εναντίον της Βοιωτίας που θα γινόταν της ίδια ημέρα όπως:

α. Οι δημοκρατικοί εξόριστοι του Ορχομενού και οι Φωκείς θα καταλάμβαναν τη Χειρώνεια.

β. Ο Δημοσθένης θα έπλεε από τη Ναύπακτο με 40 πλοία και θα καταλάμβανε με προδοσία τις Σίφες, παραδαλάσσιο χωριό των Θεσπιέων, στον Κορινθιακό κόλπο στο ΝΔ άκρο της Βοιωτίας.

γ. Ο αθηναϊκός στρατός θα καταλάμβανε επίσης το Δήλιο, το ιερό του Απόλλωνος στην περιοχή της Τανάγρας, απέναντι από την Εύβοια.

Ο συγχρονισμός των τριών επιθετικών ενεργειών μαζί με τοπικές επαναστάσεις των δημοκρατικών Βοιωτών θα παρεμπόδιζε τους Βοιωτούς να συγκεντρωθούν εναντίον του αθηναϊκού στρατού στο Δήλιο και θα επέτρεπε στους Αθηναίους να οχυρώσουν μια βάση εξορμήσεως εναντίον της Βοιωτίας και να δημιουργήσουν ένα καταφύγιο για τους δημοκρατικούς Βοιωτούς.

Αν η εξέγερση των δημοκρατικών επιτύγχανε ή αν οι Αθηναίοι νικούσαν, η Βοιωτία θα άλλαζε στρατόπεδο και η ισορροπία στην ξηρά θα ανατρεπόταν. Αλλά ολόκληρο το σχέδιο ναυάγησε, γιατί προδόθηκε στην ολιγαρχική κυβέρνηση της Βοιωτίας, προτού εφαρμοστεί. Παράλληλα έλειψε και ο συντονισμός, των τριών

επιχειρήσεων, από κακή συνεννόηση και έλλειψη επαφής. Ο Δημοσθένης έφτασε νωρίτερα στις Σίφες, αλλά η πόλη δε παραδόθηκε. Έτσι ο Αθηναίος στρατηγός αναγκάστηκε να πολεμήσει στην υποχώρηση του και επιχείρησε μια ασήμαντη και αποτυχημένη απόπειρα αποβάσεως στη Σικυωνία.

Η επιχείρηση εναντίον της Χειρώνειας επίσης δεν πραγματοποιήθηκε, γιατί οι Βοιωτοί δημοκρατικοί αντιλήφθηκαν ότι το σχέδιο απέτυχε και δεν κινήθηκαν.

Μόνο ο Ιπποκράτης έφθασε στη Βοιωτία, αλλά με καθυστέρηση. Ο Θουκυδίδης δεν αναφέρει με ακρίβεια τις δυνάμεις του. Σημειώνει μόνο ότι στη μάχη που έγινε αργότερα οι Αθηναίοι οπλίτες ήταν «πλήρως

δεν παραδίδεται. Αντίθετα ο Θουκυδίδης δίνει με ακρίβεια τις δυνάμεις των Βοιωτών: 7.000 οπλίτες, 1000 ιππείς 500 πελταστές και 10.000 καλά οργανωμένοι ψιλολοί και αναρωτιέται κανείς πως ο ιστορικός παρέχει περισσότερες πληροφορίες για τους Βοιωτούς από ότι για τους Αθηναίους.

Με τις δυνάμεις αυτές ο Ιπποκράτης κατέλαβε το Δήλιο, σύμφωνα με το σχέδιο. Περιμένοντας τρεις ημέρες τον στρατό του Δημοσθένους που δεν επρόκειτο να έρθε οχύρωσε τη θέση του. Τελικά κατάλαβε ότι το σχέδιο δεν εκτελέστηκε φοβήθηκε για την τύχη του στρατού του και αποφάσισε να συμπτυχτεί στην Αττική, αφήνοντας μια μικρή φρουρά από 300 ιππείς στο οχυρωμένο Δήλιο. Σύμφωνα με τον Θουκυδίδη πρώτα αναχώρησε για την Αττική το ασύντακτο πλήθος των ελαφρά ή και αόπλων μετοίκων και ξένων. Η φάλαγγα των Αθηναίων οπλιτών βρισκόταν ήδη σε απόσταση δέκα σταδίων από Δήλιο, όπου και είχε σταθμεύσει όταν έφτασε εναντίον τους ο Βοιωτικός στρατός που είχε εν τω μεταξύ στη Τανάγρα.

Πρέπει εδώ να τονιστεί ότι οι Θεσπιείς ήταν σε αντιδικία με τους Θηβαίους διότι δεν ήθελαν να προσχωρήσουν στην Βοιωτική Ομοσπονδία υπό την ηγεσία της Θήβας, αναγκάστηκαν όμως και πήραν μέρος ως σύμμαχοι στη μάχη του Δηλίου.

Από τους ένδεκα Βοιωτάρχες οι δέκα δεν επιδούσαν να καταδιώξουν τον εχθρό που υποχωρούσε στην Αττική αλλά ο Βοιωτάρχης Παγώνδας υιός του Αιολάδου που ήταν αρχιστράτηγος εκείνη την ημέρα, αποφάσισε να δώσει μάχη. Αφού προσκάλεσε τους στρατιώτες ανά τμήματα τους έδωσε δάρρος και τους έπεισε να βαδίσουν προς τη μάχη.

Παρέταξε τον βοιωτικό στρατό πίσω από ένα λόφο ώστε να είναι αδέατος από τον εχθρό, στο **δεξιό τμήμα** της παράταξης τοποθέτησε τους Θηβαίους με εκείνους από τους Βοιωτούς όσοι ήταν υποτελείς των σε βάθος εικοσιπέντε ανδρών.

Στο κέντρο ήταν οι Αλιάρτιοι, οι Κορωνάιοι, οι Κωπαϊείς και οι άλλοι, όσοι κατοικούσαν γύρω από την Κωπαΐδα λίμνη, τέλος **δε το αριστερό** κατείχαν οι Θεσπιείς, οι Ταναγραίοι και οι Ορχομενοί σε βάθος οκτώ ανδρών στα άκρα των δυο πτερύγων της φάλαγγας τοποθέτησε το Ιππικό, τους Πελταστές και τους Ψιλούς για να την προστατεύουν.

Ο Ιπποκράτης που βρισκόταν στο Δήλιο, αφού αρχής άφησε φρουρά εκεί από τριακόσιους ιππείς, έσπευσε να έλθει στο αθηναϊκό στρατόπεδο. Συγκέντρωσε και μίλησε στους στρατιώτες του τονίζοντας "την αξία της πόλης των Αθηνών και ότι παλαιότερα ήταν κύριοι της Βοιωτίας (Μάχη Οινοφύτων)". Παρέταξε την αθηναϊκή φάλαγγα σε βάθος οκτώ ανδρών, ενώ και τους ελαφρά οπλισμένους, όσοι δεν είχαν υποχωρήσει στην Αττική, τοποθέτησε στα δυο άκρα της φάλαγγας.

← στη σελ. 4

ισοπάλεις τοις εναντίοις >>, δηλαδή 7.000. Ο ιστορικός αναφέρει επίσης ότι ο Ιπποκράτης στρατολόγησε «Αθηναίους πανδημείς, αυτούς και τους μετοίκους ξένων όσοι παρήσαν». Η μαχητική αξία των τελευταίων αυτών, που άλλωστε δεν πολέμησαν, ήταν μηδαμινή. Πολλοί από τους «πανδημείς» στρατολογημένους στρατιώτες ήταν άοπλοι. Ο στρατός αυτός ήταν <<πολλαπλάσιος», απ' τον Θουκυδίδη, από τους «ψιλούς» των Βοιωτών (που ήταν 10.000), αλλά οι περισσότεροι αναχώρησαν για την Αττική αμέσως μόλις άρχισε η κίνηση της συμπτύξεως. Απορεί μάλιστα κανείς γιατί ο Ιπποκράτης πήρε μαζί του όλο αυτό το απειροπόλεμο πλήθος. Ίσως σκόπευε να το χρησιμοποιήσει σε οχυρωματικά έργα όπως έκανε στο Δήλιο. Τέλος ο Ιπποκράτης διέδετε και ιππικό αλλά ο αριθμός του

Εικόνες σαν και αυτή μας γυρνάνε ευχάριστα 40 και πλέον χρόνια πίσω. Τότε που το δειλινό το περιμέναμε στην είσοδο του χωριού από τα Κολλιεία και μαζί με την δύση του ήλιου περιμέναμε -αποκαωμένοι από το παιχνίδι στα νταμάρια- το κοπάδι με τις κατσίκες. «Πήρε» ρώταγαν οι περισσότεροι μια ερώτηση που για μας ήταν ακαταλαβίστικη, μα το «ναι» του τσοπάνι έδινε χαρά και ικανοποίηση σε κάθε σπιτικό. Ο γυρισμός στο σπίτι παρέα με την κατσίκια σήμαινε και το τέλος της ημέρας. Συνήθως σε λίγο έφτανε και ο πατέρας από το χωράφι και 'μεις τρέχαμε στο ταγάρι που είχε κρεμασμένο στο ζώο, αν φούσκωνε, όλο και κάποια καλούδια θα είχε μέσα, σύκα, σταφύλια, αλλά και καλα-γκ-τσια, που η γεύση τους μας συνόδευε, λίγο πριν αφεθούμε στην αγκαλιά του Μορφέα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΟΙΩΤΙΑ
ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΔΗΛΙΟΥ

από τη σελ. 3

Οι Βοιωτοί επιτέδισαν πρώτοι εναντίον των Αθηναίων. Η δεξιά πτέρυγα των Βοιωτών που ήταν παρατεταγμένη σε μεγάλο βάθος διέλυσε την αριστερή πτέρυγα των Αθηναίων, ενώ η αριστερή πτέρυγα και το κέντρο των Βοιωτών νικήθηκαν στην αρχή από τον αθηναϊκό στρατό. Η έγκαιρη όμως επέμβαση δυο Ιλών βοιωτικού ιππικού μετέβαλε και εδώ την κατάσταση. Ολόκληρος ο αθηναϊκός στρατός τράπηκε σε άτακτη φυγή. Το βοιωτικό και το λοκρικό ιππικό έδωσε ένα ακόμη κτύπημα και η αθηναϊκή ήττα θα μετατρεπόταν σε ολοκληρωτική καταστροφή, αν η καταδίωξη δεν σταματούσε εξαιτίας της νύκτας που κάλυψε τη φυγή. Στο πεδίο της μάχης έπεσαν 1000 Αθηναίοι οπλίτες και πολλοί ψιλοί, καθώς και ο στρατηγός τους Ιπποκράτης. Οι Βοιωτοί είχαν πεντακόσιους νεκρούς. Στη μάχη αυτή οι Θεσπιείς είχαν περισσότερους νεκρούς από τις άλλες βοιωτικές πόλεις, όπως μας πληροφορεί ο Θουκυδίδης (IV,133)

«...επειδή και εν τη προς Αθηναίους μάχη ότι ην αυτών άνθος απωλώλει,...» δηλαδή αφούτου στη μάχη εναντίον των Αθηναίων οι Θεσπιείς είχαν χάσει το άνθος του στρατού των.

Στη μάχη αυτή οι Βοιωτοί χρησιμοποιούσαν το πρώτο φλογοβόλο της ιστορίας, για να κάψουν τα ξύλινα οχυρώματα του Δηλίου το οποίο πολιορκούσαν (περιγραφή, Θουκυδίδης IV,100)

Έχει παρατηρηθεί και ορδή, η σημασία της μάχης του Δηλίου στην εξέλιξη της πολεμικής τακτικής ήταν μεγάλη. Ο Παγώνδας για πρώτη φορά εφάρμοσε τη «Λοξή Φάλαγγα», που αργότερα θα τελειοποιούσε ο Επαμεινώνδας.

Δεκαπέντε ημέρες μετά τη μάχη αυτή οι Βοιωτοί (που ενισχυθήκαν εν τω μεταξύ από ακοντιστές και σφενδονιστές καθώς και από 2000 Κορινθίους, Μεγαρείς και από τμήμα των Πελοποννησιακής φρουράς των Μεγάρων, κατόρθωσαν να κυριεύσουν το αθηναϊκό φρούριο του Δηλίου. Από την αθηναϊκή φρουρά μερικοί σκοτωθήκαν και 200 αιχμαλωτισθήκαν ενώ το μεγαλύτερο μέρος αποχώρησε με τα πλοία και επέστρεψε στην Αθήνα (Νοέμβριος του 424 πχ)

Στη μάχη του Δηλίου έλαβε μέρος και ο Αλκιβιάδης όπως και διηγείται «έτυχε να βρεθώ εκεί υπηρετώντας στο ιππικό ...και ως έφιππος δεν είχα τόσο να φοβάμαι προσωπικά...» (Συμπόσιο 221α του Πλάτωνα και Πλούταρχος, Αλκιβιάδης 8) μαχόμενος δε έσωσε τον Σωκράτη όπου κινδύνευε όπως αυτός τον είχε σώσει άλλοτε στην Ποτίδαια

Στο Δήλιο όπου παρατάχθηκε σχεδόν ολόκληρη η δύναμη των Αθηναίων οπλιτών έπαθε η Αθήνα τη μεγαλύτερη της καταστροφή μετά τη μάχη της Κορώνειας (447 πΧ) αυτό απέδειξε πόσο ορδή ήταν η βασική στρατηγική αρχή του Περικλέους να μη δοθεί μάχη στην ξηρά

Οι Θεσπιείς για να τιμήσουν τους νεκρούς οπλίτες τους, της μάχης του Δηλίου, ανατολικά του κάστρου ύψωσαν κοινό ταφικό μνημείο το «Πολυάνδριον Θεσπιών» το οποίο οριοθετούσε ορθογώνιος περίβολος διαστάσεων 30x23 μέτρα και επέστρεφε λίδινο επιτύμβιο λιοντάρι, ενώ 9 στήλες τοποθετημένες παρατακτικά μπροστά του έφεραν τα ονόματα 109 νεκρών.

Τμήμα του βάθρου του λέοντα, το οποίο αναστηλώθηκε το 1922, σώζεται σε αγρό, ενώ σπαράγματα του λέοντος καθώς και κτερίσματα από το χώρο φυλάσσονται και εκτίθενται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών

Ο παραπάνω χώρος ανασκάφηκε από τους αρχαιολόγους Παν. Σταματάκη (ΠΑΕ 1922, 67-22 ΚΑΙ ΠΑΕ 1883, 65-74) και Αντ. Κεραμόπουλο (ΠΑΕ 1911, 153-163) αλλά το όλον υλικό μελετήθηκε και δημοσιεύτηκε από τον αρχαιολόγο Δημ. Σκιλάρντι.

Σχης ΠΒ Δημήτριος Γ. Κόλλιας

Μορφές του χωριού μας

ΣΠΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ, 1894 – 1932

Τεννήθηκε το 1894 μέσα στον αχυρώνα του πατρικού του σπιτιού στο Κασκαβέλι Θηβών από πατέρα γεωργό και μητέρα παπαδοπούλα (την Αλεξάνδρα Βρακά, κόρη του παπαΓιάννη Βρακά). Τη μέρα που γεννήθηκε ο πατέρας του γλεντούσε στο σπίτι με εργάτες και φίλους. Γιόρταζε το καρποθέρι της χρονιάς. Σε μια στιγμή, αμέσως μετά τη γέννα του παιδιού, φτάνει αλαφιασμένη η κουινιάδα και παπαδιά του χωριού και τους πετάει έξω κακήν-κακώς. Το καινούργιο παιδί, και προτελευταίο από τα εννιά παιδιά της οικογένειας, έπρεπε να μπει στο σπίτι του.

Μεγάλωσε στο αγροτικό σπίτι του πατέρα του με τα πολλά χωράφια. Μεγαλώνοντας, δούλεψε στα χωράφια και σπούδαζε συγχρόνως. Τελείωσε το Ελληνικό Σχολείο (σχολαρχείο) και το Γυμνάσιο στη Θήβα. Τελειώνοντας δίνει εξετάσεις και πετυχαίνει με εξαιρετική επίδοση στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Στην Αθήνα δεν έχει καμιά βοήθεια από τους δικούς του και σπουδάζει με πολλές δυσκολίες, δουλεύοντας. Πέρασε δύσκολες μέρες. Στερήθηκε τα πάντα, πείνασε και υπέφερε. Όμως τα κατάφερε και ήταν πάντα ανάμεσα στους πρώτους.

Κάποια στιγμή ενώ ήταν ακόμη φοιτητής και παρέδιδε μαθήματα σε μαθητές στο Καπαρέλι, γνωρίστηκε με την εκεί δασκάλα του χωριού, τη Σοφία Λάμπρου, με την οποία και παντρεύτηκαν αργότερα. Αυτή ανέλαβε από εκεί και πέρα το κόστος των σπουδών του και τελείωσαν τα βάσανά του.

Έτσι τελείωσε με βαθμό «λίαν καλώς» το Πανεπιστήμιο και δέχθηκε τα συγχαρητήρια του πρύτανη. Όταν λίγο αργότερα δημιουργήθηκε και χημικό τμήμα στο Πανεπιστήμιο, φοίτησε και τελείωσε και αυτό το τμήμα.

Πολέμησε στη Μικρά Ασία και υπέστη όλες τις ταλαιπωρίες του στρατού μας εκείνης της εποχής. Με το τέλος του πολέμου έφθασαν και οι καλύτερες μέρες.

Διορίστηκε στο Ελληνικό Σχολείο του Ερμηοκάστρου Θηβών, σημερινές Θεσπιές. Εκεί εργάστηκε για δέκα έτη. Η σύζυγός του είχε εν τω μεταξύ μετατεθεί στο νεοσύστατο Δημοτικό Σχολείο Λεονταρίου. Το ζευγάρι απέκτησε τέσσερα παιδιά.

Παρά τις δυσκολίες της καθημερινότητας, καταφέρνει πάντα να έχει πνευματικά και επιστημονικά ενδιαφέροντα. Εμάθε μόνος του, στο σπίτι, δυο ξένες γλώσσες, Γαλλικά και Γερμανικά. Χαρακτηριστικό της φιλομάθειάς του είναι ότι όταν αργότερα, βρέθηκε για λόγους υγείας στο Νταβός της Ελβετίας, το θεώρησε ως ευκαιρία για να συμπληρώσει τις γνώσεις του στη γερμανική γλώσσα! Εξάλλου έπαιζε βιολί και τραγουδούσε υπέροχα.

Είχε ασχοληθεί επίσης με ζητήματα Φυσικής και Τεχνολογίας, όπως η συγκέντρωση των ηλιακών ακτίνων και το μονότροχο. Την πρώτη από τις δυο παραπάνω εργασίες του είχε στείλει στη βασίλισσα Σοφία, από την οποία είχε λάβει ευνοϊκή απάντηση. Όμως τα χειρόγραφα δεν του επεστράφησαν.

Τα χρόνια αυτά ήταν τα πιο ευτυχισμένα και δημιουργικά της ζωής του. Δυστυχώς όμως δεν κράτησαν πολύ. Αρρώστησε από φυματίωση του λάρυγγα και των πνευμόνων. Πήγε στο Νταβός της Ελβετίας για Θεραπεία όπου παρέμεινε επί δυο έτη. Στα γράμματα του στη γυναίκα του ονομάζει τον τόπο της εκεί διαμονής του «χώρα των δακρύων». Χαρακτηριστική της νοσταλγίας και της αγάπης του για το χωριό του είναι μια κάρτα που έστειλε στους γονείς του όπου έγραφε:

Κακομοίρη Κασκαβέλι,

Σα ιμπούκουρι κουντρέλι(πόσο ωραίο είσαι από μακριά).

Η κατάσταση της υγείας του όμως χειροτέρευε κι έτσι γύρισε πολύ καταπονημένος στην πατρίδα και στο αγαπημένο του χωριό όπου και πέθανε μετά από λίγους μήνες σε ηλικία 38 χρονών, στις 19 Νοεμβρίου του 1932.

Όταν αργότερα τα παιδιά του έφτιαξαν το μνήμα του, έγραψαν πάνω στο σταυρό: Ευάγγελος Σπύρου, καθηγητής.

Σ.

ΣΕΝΙΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ
ΠΟΥ ΑΦΩΡΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ
ΚΑΙ ΑΞΙΖΕΙ
ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΜΕ

Είναι γνωστό ότι στο Διαδίκτυο (INTERNET) υπάρχει σχεδόν απόλυτη ελευθερία. Μιλάμε για τον δικό μας περιορισμό, η δυνατότητα «τάλληλων υποδομών» (λογισμικό, εκπαίδευση, ύπαρξη Η/Υ, κ.λ.π.) για την απρόσκοπτη πρόσβαση σε αυτό. Έτσι δίνεται η δυνατότητα στους χρήστες να εναρμόνισουν σε λίγες (δηλαδή δεδομένα, εικόνες, ήχο, κ.λ.π.) χωρίς κάποια επιβάρυνση και μάλιστα σε πολύ λίγο χρόνο και με πολύ λίγο κόπο, ο καθένας για δικό του σκοπό, θα μπορούσαμε να πούμε ακόμα και ιδιοτελείς. Είναι τα λεγόμενα BLOG. Αξίζει να αναφέρουμε ότι τέτοιες δυνατότητες δίνει ο GOOGLE (blogspot.com) αλλά και το WORDPRESS (wordpress.com), για βιντεάκια δε είναι το YouTube, φυσικά και άλλες σελίδες δίνουν αυτές τις δυνατότητες. Εμείς παραθέτουμε όλα τα BLOG που αφορούν την Βοιωτία και αλιεύσαμε από το σερφαρισμά (περιήγηση) μας στο διαδίκτυο. Αξίζει όχι μόνο να τα επισκεφτούμε αλλά και να πάρουμε ιδέες να κάνουμε το ίδιο. Θα είναι μεγάλη η χαρά μου αν κάθε νέος που έλκει την καταγωγή από το χωριό μας έκανε ένα τέτοιο BLOG.

<http://leontari-thivon.blogspot.com/>

<http://www.oraelladas.gr/>
<http://exeisminima.wordpress.com/>
<http://exeisminima.gr/>
<http://liblivadia.blogspot.com/>
<http://symparataxi.blogspot.com/>
<http://philosophers-joke.blogspot.com/>
<http://agiosstomas.wordpress.com/>
<http://viotia.blogspot.com/>
<http://skourtaniotisathanasios.blogspot.com/>
<http://agiosstomas.blogspot.com/>
<http://e-efimerida.blogspot.com/>
<http://symparataxi.blogspot.com/>
<http://viotiaface.blogspot.com/>
<http://viotiaevents.blogspot.com/>
<http://viotiastory.blogspot.com/>
<http://kourkoutis.blogspot.com/>
<http://laos.i-blog.gr/>
<http://oinofyta.wordpress.com/>
<http://tisthivastakamomata.blogspot.com/>
<http://moyriki.blogspot.com/>
<http://dojamourikiou.blogspot.com/>
<http://tsamali.blogspot.com/>
<http://mikrasiatesthivas.wordpress.com/>
<http://tanagracity.blogspot.com/>
<http://asopossos.wordpress.com/>
<http://sigxroniekfrasi.blogspot.com/>
<http://viotikagrammata.blogspot.com/>
<http://levadeonkoino.blogspot.com/>

Νικόλαος Λεονταρίτης